

על לילה בנתניה וחופה בתל-אביב

מעשה ביוסקה סוקרטס שהוזמן לחתונתו של ז'אקו הקטן ומוצא שנכונה לו אפתעה...

תמה כל עקר שז'אקו הקטן נטרפה עליו דעתו, ואני מתכוון ללכת לחתונתו לאחר יומיים.

ובכן, משחולפים היומיים והערב מגיע אני לובש על גופי מה שלובש והולך לאלבני 666, ששם מתקמת החתונה, ובדרכי לשם אני פוגש את יוסקה סוקרטס, פוסע והולך אף הוא לאותו כוון.

תמה אני על כך ביותר משום שאני יודע מפי הבחורים ההגונים שאין ז'אקו הקטן ויוסקה סוקרטס חיים בידידות גדולה וזאת משום שתדיר היו מפליחים זה מזה את נערותיהם, וכמו כן יודע לי שאין ז'אקו הקטן מעריך את יוסקה סוקרטס כ"דון ז'ואן" ותמיד טענותיו בפיו שכל האירועים המתארכים לו ליוסקה סוקרטס יסודם בענותי לילה. ובכן מתוך שאני נשמר לנפשי אינני אומר ליוסקה סוקרטס דבר וחצי דבר ואנו הולכים יחד עד שמגיעים הגנו לאלבני 666 ואנו שומעים מבעד לח' לונות את השמלניות הצוחקות כאילו שמו להן חפושיות על הבטן ואנו שומעים רדיו פטיפון אחד עושה... א' בוג'בוג, בוג'פג'י-הוג'י, ואנו נכני סים פנימה.

משרואה ז'אקו הקטן את יוסקה סוקרטס הוא מסמיק ומסובב ראשו לכאן ולכאן ואומר: "הה — הוא אומר — הדון ז'ואן של כל הדורות, מה שלומך? שלומי טוב — אומר יוסקה סוקרטס ואמירה זו הנה אויבה ונמוסית באופן היוצא מגדר הרגיל. "שמעתי את ספורך המענין האחרון על האירועים הנפלאים בנתניה — אומר ז'אקו הקטן, — מדוע אינך מפרסמם בעתון?"

יוסקה סוקרטס מביט בי ואני צופה בו ושנינו יודעים מי ספר לז'אקו הקטן ולכל הטיפוסים האחרים את הספור הנפלא ומשום כך יודעני שיוסקה סוקרטס כועס עלי כל שהוא. ובכן, יוסקה סוקרטס מביט לכאן ולכאן ולפתע אני רואה שאין הבדל בין צבע פניו וצבע הקיר שמאחוריו, ומשאני נגש אליו אני חש שהוא רועד כלו והוא מצביע על שמלנית אחת לבושה לבן ואומר: "זו זוהי הכלה, לא כן?" אני צופה בה ורואה שמלנית אחת מתוקה ולבושה לבן ואני אומר: "כן, זוהי הכלה, במה הענין?"

ואני רואה שיוסקה סוקרטס ממשיך להרעיד כולו וחוזר ואומר: "ובכן, זוהי הכלה? זוהי, הנה?!" משאני רואהו מרעיד כך, אני מבין שאין הענינים מתנהלים כאן כסדרם, אלא שאני נזכר בעצמו של מורי ורבי דוג בגדי האומר תמיד שהסקרנות אינה טובה לשנינים חולות, ולא נותר לי

(המשך בעמוד 18)

מאת יצחק גורן

מר לו למיקי העקרוט: אחד "הפורך", מיקי.

יושב אני ולוגם מההפורך, ואת מי אני רואה אם לא שמלנית חמודה אחת היושבת מולי ושולחת בי את תכולת תיה הנפלאות.

ובכן צופה אני בה והיא צופה בי עד שאני מחסל את "ההפורך" וקם ממקומי ונגש אליה: את תל-אביבית — אומר אני לה — נכון?"

מחייכת לי אותה שמלנית חיוך "הורג" ואומרת: "וגם אתה, נכון?" ואז אני יושב מולה וצופה בה כהלכה וכראוי ואני רואה שיש לה בלונד טהור ושהנשקן שלה כמו שהמשוררים כותבים, והאגמים המביטים שלה כחור לוח "אוריגיל".

ובכן: אומר אני לה — מאחר ששינו בני אותה עיר שדים עלובה, הבה ונלך לחוג פגישה זו באיזה מאורה הגונה.

אין היא אומרת דבר, אלא קמה ממקומה ונוטלת את מעלה וארנקה ואומרת: הלכנו!

ובכן — ממשיך יוסקה סוקרטס בספורו — אנו הולכים לכאן ולכאן, לכל כוון לחוד ולכל הכוונים ביהוד עד שפתאום אני מוצא עצמי שוכב במטה גדולה אחת ויש לי הרגשה כמו שהיתה לי שעה שיצאתי מבטן אמי וזאת — סבורני משום שלבוש אני בערך כבאותה שעה. אלא משמביט אני לכאן ולכאן רואה אני אותה שמי לגית חמודה ויש לי יסוד נכון להאי-מין כי גם לה אותה הרגשה.

משרואה אני שהענינים הגיעו לידי כך, אני נזכר בשופט אחד הנוהג לפי סוק במקרים כאלה: "דמי מזונות לילד" ואז נוטל אני את הדברים ההם ששחקני כדורגל רצים בהם ואני נמלט משם מהר עד שאתמול מגיע אני לתל-אביב...

יוסקה סוקרטס מסיים את ספורו ואני זהיר משאל מה ראה לשיה לי זאת, ומפני שאני מלא עשן סיגריות ובלבלול ראש ורעיונות מטורפים, אני קם ואומר לו שלום יפה ואני רואה בו שהוא תמה מאד על חפזו זה שלי, אולם אינני שם לב לכך מפני שאני זקוק לקצת אויר צח.

אינני רואה את יוסקה סוקרטס ולא אחד אחר מאותה חבורה כשבועיים עד שאני מקבל פתקה יפה מלבלובי שכו' למ קוראים לו ז'אקו הקטן ואין פת' קא זו אלא הזמנה לבוא ולהיות נוכח בחתונתו שתתקיים כעבור יומיים. יודע אני שטפוסים מסוימים הול' כים ומשתגעים יום מן הימים ואינני

ערב רטוב אחד ואני יושב לי בכלוב אחד שטפוסים מסוימים קור' אים לו: "נגה" (ואינני יודע למה) ואני עוסק בעסקים חשובים מאוד, ומה הם אותם עסקים אם לא הצעות "רטובות ומביעות" בשמי לניות ההולכות לכאן ולכאן, ואני מסלסל לי במברשת שפמי לכל הכור' גים עד שלפתע אני חש שהכלוב בו אני יושב צונח על ראשי ואני מפזיל מבט לכל צד לחוד ולכל הצדדים בחד ואחר אני מחבק את הרצפה ונותן לה טאטוא הגון במברשת שצומחת ל' להדר ולתפארה מעל לנשקן.

ובכן, עושה אני אקרובטיקה לכאן ולכאן, עד שאני חש שמישהו נוטל בחורשת הברילונטין שלי ומעיפני אל על, עד שאני מוצא עצמי יושב בשנית על כסא ומציץ הצעות בעיניו של יוסקה סוקרטס.

ובכן — אומר יוסקה סוקרטס ומציץ בי הצעות — רואה אני שחי אתה בשלום רב עם דוב יוסף יידינו ואתה הפך להיות "מצונע" כהלכה שאם בחור הגון כמוני נותן לך לסוף אתה הולך ושוכב על המקום בו שמים סוליות נעלים בדרך כלל. אבל — ממשיך הוא ואומר — רוצה אני לספר לך ממה שנתארע בי בעיר אחת שקוראים לה נתניה.

לאמתו של דבר אין בי כל רצון לשמוע מאשר מספר לי יוסקה סוקרטס, משום שבחורים הגונים אחרים טוענים שיוסקה סוקרטס אינו מבחין בדרך כלל בין המתגלה לו בחלום ליל ובין המתארע לו כשהוא מהלך פקוח "תכולותיו", אולם אין אני מגלה לו ליוסקה סוקרטס צל של דבר מהדברים הרוחשים במוחי וזאת — משום שאין בי כל חשק להרגיש שנית בלטופו ואני יודע שמסוגל הוא לעשות זאת ובמיוחד לבחורים הגונים הסחים לו מאשר עם לבם.

ובכן, אומר אני לו, אתה יודע שתמיד אני נכון לשמוע מספוריך ושי' אין דבר המענין אותי יותר מספוריך, אבל אם אתה שם על השלחן הזה אחד הפוך וקופסית שמעשנים ממנה אני שומע לך ביתר ענין מעשיו ועד סוף העולם ועד שכל השמלניות הול' כות לישון.

נכר בו ביוסקה סוקרטס שדרך שי' חה זו נושאת חן מלפניו והוא משטיח על השלחן קופסית "סופר" ומתחיל בספורו.

ובכן — מספר הוא — יום אחד אני נוסע לי לנתניה מחמת עיסוקים חשובים שאני מתעסק בהם אותם הימים ואני מסתובב שם כל היום ואי' גי עושה דבר עד שמגיע הערב.

ומשמגיע הערב — אומר הוא — אני הולך ויושב לי אצל אירוסה ואי-

ההולנדי המעופף!

KLM ROYAL DUTCH AIRLINES

סוכנים כלליים

אחים אברהמוף תל-אביב ירושלים חיפה

לדקה מקצועית ימחצה דרורים

שחקנים

נוספים. לפנות: בכתב, למזכירה, גועה גלעד, ת.ד. 2504, תל-אביב.

אלקטרוניק שרת השגל ודדו חיסה רוורצלס

מהנרם א' זיים — רב לבר סוכן רשמי לאיזור צטון איי רדיו His Masters Voice, ECKO מבחר גדול במקלטים משומשים מפירמות מפורסמות.

תקליטים לספון אברהמסון תל-אביב רחוב בני-הודיה 9

תקליטים באר, כטהובן, אופרות, אופרטות, ולסי, רקודים רדיו אוניון - רוברם רח' דיונגיף 116, תל-אביב